

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

side om side med venstremanden, det ærede medlem hr. Elgaard.

Jeg har på grund af dette lille sidespring næsten glemt mit udgangspunkt, men det, det drejede sig om, var jo, at man ønskede at finde et forhandlingsgrundlag, et system, hvorfra man kunne gå ud, uden at man skulle fastsætte procenterne straks, et system, som lå mellem den generelle og den individuelle forhøjelse. Og her fik vi et forslag, som efter min mening kunne have dannet forhandlingsgrundlag, men dette forhandlingsgrundlag afviste det ærede medlem hr. Elgaard og måske grundejere udenfor tinget på forhånd. I dette forslag lå vor chance, og her er det, jeg må forsvare det ærede medlem hr. Thestrup og sige, at han afviste det ikke på forhånd. Jeg tror, der havde været mulighed for at komme frem på det grundlag; jeg var ikke tilfreds med forslaget, som det var, men jeg mener, at der var vejen, ad hvilken vi kunne være nået frem.

Så spørger det ærede medlem hr. Elgaard mig, hvorfor jeg ikke har stillet et forslag. Må jeg deroverfor sige: Der var jo et forhandlingsgrundlag. Når det ærede medlem hr. Elgaard var så utilfreds med det, at han end ikke ville forhandle på det grundlag, hvorfor i al verden stillede han, grundejernes ven par excellence, så ikke et forslag, som kunne danne grundlag for forhandling? Det forstår jeg ikke.

Endvidere siger det ærede medlem hr. Elgaard — som jeg jo desværre igen må beskæftige mig med — noget i den retning: Ja, men hvorfor i al verden gennemfører I andre partier da ikke en huslejerevision uden venstre? Hvorfor gør I ikke det? Fordi I er nogle bangebukke, I er ikke modige nok, I er bange for lejerne, fordi de er de mange. Det er vi i venstre selvfølgelig slet ikke; men I kan jo bare gennemføre det uden os! Deroverfor vil jeg sige, at det forekommer mig naturligt på et område som dette, hvor det drejer sig om så alment et spørgsmål som huslejelovgivning, at man søger at få de flest mulige partier med. Men det kan selvfølgelig blive nødvendigt at gennemføre en revision uden venstres hjælp.

Alvilda Larsen: Når det ærede medlem hr. Ingvard Dahl skulle have dispensation fra folketingets forretningsorden for at kunne placere sig i forholdet til mig eller for at retfærdiggøre sin stilling til lejeforhøjelsen, beviser det jo, hvor svært han har ved at klare for sig — og det forstår jeg så udmærket. Det ærede medlem havde så-

mænd ikke behøvet at lægge så megen luft mellem sit parti og mit parti, for enhver ved jo, at det ærede medlem og hans parti for længe siden har rakt lillefingeren eller måske to fingre frem i spørgsmålet om huslejeforhøjelse. Men som det går så ofte, når man gør det, sådan er det også gået denne gang: venstre og konservative har ikke villet lade sig nøje med lillefingeren eller to fingre, men har villet have hele hånden. Min stilling og mit partis stilling, både til ministerens huslejelovforslag og til kravene om huslejeforhøjelse, er derimod så klar og reel, at jeg og mit parti kan klare for os, selv på basis af folketingets forretningsorden.

Må jeg have lov til at sige endvidere til det ærede medlem hr. Ingvard Dahl, at han i dag igen anvendte det argument, som har været anvendt adskillige gange tidligere, men som er urigtigt, nemlig henvisningen til, at De samvirkende Lejerforeninger har godkendt, at man foretog en lejeforhøjelse på 10 pct. Dette er aldeles urigtigt. De samvirkende Lejerforeningers repræsentanter har udtalt, at hvor grundejerne ikke fik 5 pct. af deres penge, skulle der være adgang til en forhøjelse mod forelæggelse og prøvelse i hvert enkelt tilfælde for et nævn, men det har der aldeles ikke været tale om, og et forsøg på her at skyde De samvirkende Lejerforeninger i skoene, at de skulle være gået ind på tanken om lejeforhøjelse, er aldeles urigtigt.

Det ærede medlem hr. Thestrup siger, at det er kun mit parti, som ville have frimodighed nok til at hævde, at det er retfærdigt at tage en enkelt lille gruppe medborgere ud, for hvem der ikke skal gælde retfærdighed på nogen som helst måde. Jeg vil gerne have lov til at svare det ærede medlem hr. Thestrup, at vort syn på grundejerne, det, de repræsenterer, det, de udfører af samfundsnyttigt arbejde, er jo vidt forskelligt fra det ærede medlems, og vi har den opfattelse, at grundejerne ikke kan blive betragtet, sådan som de selv gerne vil og som partiet venstre og konservative betragter dem, nemlig som udøvere af et erhverv. Vi ønsker ikke, at grundejernes virksomhed skal betragtes som et erhverv. Det at anbringe penge i ejendomme, som andre mennesker skal bo i, det at tjene penge på, at andre mennesker har tag over hovedet, det vil vi ikke være med til at betragte som et erhverv, hvis udøvere nu kan komme og gøre krav på en dyrtidsregulering af indtægterne. Det er i virkeligheden det, der er tale om. Grundejerne klarer sig i virkeligheden aldeles udmærket.